

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memoræ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

continens Impedimenta Et Adjumenta Æternæ beatitudinis

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

28. Medium XV. Solatium beatæ æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50716)

me fidem, adauge spem, adauge charitatem, desiderium & æstimationem regni cœlestis: sed & simul auge conatum, auge studium, auge robur, auge sapientiam, fortitudinem & perseverantiam, ad pugnam, ad patiendum, ad laborandum & si opus, ad moriendum pro vita æterna: nam si oportuit pugnare, agere & pati Christum, omnesque Sanctos, atque ita occupare cœleste regnum: quid mihi servorum indignissimo faciendum incumbet?

CONSIDERATIO XXVIII.

Medium XV. Æternæ Salutis.

Solacium beatæ æternitatis.

Fortissimum solacium habeamus, qui confugimus ad tenendam propositam spem.

Ad Hebr. c. 6. 18.

21. Decembris.

Considera, æternitatem beatam homini Christiano esse solacium *in vita, in morbo, in morte*: ratio est quia est merces magna nimis. Et quidem I. Æternitas beata est *solacium in vita*. In qua

308 *Domus eternitatis. Consideratio*
qua ut lamentatur Job. c. 14. 1. *Homo*
repletur multis miseriis: quia degit in ter-
ra exilii, in terra doloris, ægritudinis, in-
rilitatis & famis. De qua verè scribit
Augustinus med. c. 21. Tædet valde
hujus & ærumnosa peregrinationis:
enim vita, est vita misera, vita caduca,
laboriosa, vita immunda, vita Domus
malorum, regina Superborum, non
dicenda sed mors; in qua momentis spem
lis morimur, diversis generibus morimur.
Quid verò in ea solatii? solatium for-
simus habemus, qui confugimus
spem beatæ æternitatis. Hæc spes re-
sita est in sinu nostro: Spes autem
cedis, solatium est laboris. Ad hanc
tur æternitatis felicis spem, veluti ad
choram, semper confugiendum est,
in omni tribulatione nostra solatium
mum habeamus.

II. Duplices autem nos obruant
seriæ, primæ in corpore sunt, secundæ
anima; in utrisque solatium patitur
nitatis beatæ spes proposita. De primis
rursum gemit dictus Præsul Hippo-
lis l. c. *O qualis est hæc vita, quam*

res tumidant, dolores extenuant, ardores
 exsiccant, esca inflant, jejunia macerant, ju-
 ventus extollit, senectus incurvat, infirmi-
 tas frangit, mœror deprimat, & his malis
 omnibus mors furibunda succedit. O vita
 misera! Sed unde in tantis miseriis sola-
 tium? Non aliunde, nisi à spe beatæ æter-
 nitatis, quæ omnes misérias absorbet, &
 ærumnas in gaudia perpetua convertit.
 Sequitur enim tandem mors optata,
 quam beata excipit æternitas; in qua pro
 levi labore ac dolore, merces copiosa,
 merces magna nimis rependitur: Veluti
 Dominus Abrahæ promisit: *Ego ero mer-
 ces tua magna nimis.* Gen. c. 15. 1.

III. Nec minores sunt miseriæ ani-
 mæ, imò graviores: quales sunt animi
 passiones, vitia, angustia, tentationes,
 perpetuò spinarum instar, pungentes &
 lancinantes. De quibus mellifluus Do-
 ctor Serm. 48. in Cant. *Donec in carne
 est anima, inter spinas profectò versatur, &
 necesse est, ut patiatur inquietudines, ten-
 tationum, tribulationumque aculeos. Ple-
 nus est mundus spinis, in terra sunt, in aère
 sunt, in carne tua sunt, versari in his &*
 mi-

310 *Domus eternitatis. Consideratio*
minimè ladi, divinæ potentia est, non virtu-
tis tuæ. Verùm quid in his solatii, Sancte
Doctor, quid consilii? Hoc quod subdit
Etsi igitur undique tibi prospicias, tribula-
tionum, tanquam tribulorum, aculeos in-
tendi, non turbetur cor tuum, neque fu-
midet; sciens, quia tribulatio patientiam
operatur; patientia probationem, probatio
spem, Spes autem non confundit. At qua-
nam spes? Spes beatæ æternitatis, spes
mercedis, magnæ nimis. Et quem spes
adeò grandis mercedis non soletur? Quid
grandius, quàm constitui, super omnia
bona Domini? Quid grandius, quàm
videre Deum sicut est? Deum habere,
Deum possidere, Deo frui, Deo gaude-
re, Deum amare, Deo beatum esse, Deum
laudare, & superexaltare in sæcula? Vere
merces magna nimis: quæ non est ali-
nisi Deus ipse. Merces nostra Christus
est in futuro, magna per humanitatem,
magna nimis per divinitatem. S. Bonav.
ser. 3. Septuag.

Excitatio spei.

A Rripe proinde, ô Viator! spei
choram, & mercedis magnæ
nis

nis artham, eâque te consolare. *Conso-*
lamini, consolamini popule meus, dicit
Deus vester. Isaia c. 40. 1. Sed quænam
 solatii causa, ô Prophetâ sancte? *Erunt*
aspera in vias planas, & revelabitur glo-
ria Domini. l. c. Hic sumus in via aspe-
 ra, in via luctûs & mœtoris, in ergastulo
 ærumæ & laboris; sed ô fausta nuntia!
 Asperitas illa tandem tolletur, viæ pla-
 nabuntur, & *revelabitur gloria Domini.*
 Brevi lætantes ibimus in Domum Do-
 mini: in qua pro mœtore erit pallium
 laudis, in qua summa consolatio, summa
 lætitia, summa gloria, omnis boni præ-
 sentia, omnis mali absentia: quia Deus
 erit omnia in omnibus. *Quoniam ex*
ipso, & per ipsam, & in ipso sunt omnia.
Rom. c. 11. 16.

22. Decembris.

EXpende deinde, æternitatem bea-
 tam, esse quoque *solacium in mor-*
 bo, præsertim fatali. Quid, obsecro, est
 Mundus universus, nisi grande quod-
 dam Nosocomium, multoque majus,
 illâ Domo hospitali romanâ, dictâ San-
 cti Spi-
 Pars IV.

312 *Domus aternitatis. Consideratio*
cti Spiritûs, nonnunquam mille & quin-
gentos infirmos numerante. In hoc Mun-
di Nosocomio, innumeri ægri, febricen-
tes, paralytici, phthifici, hydropici, asth-
matici, podagrîci, aliisq̃ue morbis ter-
centis prostrati decumbunt. Unus plo-
rat & ejulat; alius gemit & suspirat; hic
queritur & lamentatur; ille fremit & in-
dignatur. O miseri! Quid vobis relin-
solatii? Confugite ad anchoram
beatæ aternitatis; & mox solatium ac
lenimen sentietis. Cogitare quòd pro
breui cruciatu, ibi vos expectet lætitia
perpetua & merces magna nimis.

II. Audio querelas vestras: amara
sunt pilulæ & potiones medicæ; sed in-
finitæ dulcedinis erit in cælo haustus
nectaris & ambrosiæ. Molestus est die-
turnus in lecto cubitus; sed quid parum
dies, & menses ad aternitatem? in qua
amœnissimus vos recreabit, per viridi-
ria paradisiaca discursus. Languida, in-
cia, exhausta sunt corporis vestri mem-
bra: sed parum per patientiæ: illa in reg-
no Beatorum erunt vivida, sana, in-
gra, & instar solis radiantia. Calor

caput dolet, pectus ardet, inflatur stomachus, pallefcit vultus, deficit in dolore vita veftra, & anni in gemitibus. Ah! mementote vitæ æternæ, paulò pòft vobis obventuræ: in qua erit fanitas integra, falus perennis & *merces magna nimis*.

III. Ibi enim erit perpetua fanitas fine morbo, gaudium fine mœrore, vita fine dolore, mel fine amaritudine, voluptas, lætitia & recreatio fine fine. Atque ita erit ibi *merces magna nimis*, quæ eft poffeffio summi boni; ubi autem summum bonum eft, ibi eft summa felicitas; maxima jucunditas, vera libertas, perfecta charitas, æterna fecuritas & fecura æternitas: *Neque enim ô Deus! magnus es tu & parva merces tua; sed ut magnus es tu, ita magna merces tua; quoniam non aliud es tu, & aliud merces tua; sed tu ipse magnus nimis, tu ipse merces magna nimis.*

S. Aug. in soliloq. Adverte igitur maximum discrimen inter te & Deum. Tu Deo, ejusque voluntati, amori, gloriæ totum te offers & impendis: Deus quóque totum se tibi, tuæque faluti, remunerationi, beatitudini impendit. Et in hoc

O 2

vide-

314 *Domus aternitatis. Consideratio*
videtur quædam paritas, aut potius un-
bra paritatis. Nihilominus, quia ingens
abyssus & chaos inter immensam Dei
excellentiâ & minutissimam portio-
nem tuam intercedit : [tu enim gutta,
ille pelagus, tu punctum, ille universum
tu quasi nihil, ille omnia] vides mani-
festè, infinitam liberalitatem Dei, na-
sinere se ab exiguo homuncione sup-
rari. Sed eum infinitis paralangis excu-
dere. Verè igitur est *merces magna nimis.*

Affectus spei.

QUare ô infirme, lecto fatali affectu
cælum suspice, & ibi mercedem
hanc magnam nimis, te præstolantem
intuere: ita omnis doloris ac miseriae
vamen senties. Paucis post horis læta
exclamabis: *Convertisti planctum meum
in gaudium mihi, & circumdedit me
titiâ. Psal. 29. Quantas ostendisti mihi
tribulationes multas & malas, & convul-
sivisti me. Psal. 70. Secundum multitudinem
dolorum meorum, in corde meo
consolationes tue letificaverunt animam
meam. Psal. 48. Desiderâsne hæc*

post experiri ? paululum adhuc sustine:
 & interea cum S. Fulgentio suspira: Do-
 mine hîc patientiam, postea indulgentiam.
 & in doloribus intentis exclama cum S.
 Augustino: Domine hîc ure, hîc seca; modò
 in aeternum parcas; & dolorem brevem
 in gaudium æternum convertas.

23. Decembris.

I. Denique considera beatam æterni-
 tatem afferre queque solatium in
 morte. Omnes morimur, aiebat olim The-
 cuitis, & quasi aque dilabimur in terram,
 qua non revertuntur. 2. Reg. c. 14. 14.
 Omnibus mortis imperio parendum &
 cedendum est, ac tandem vitæ tanto pe-
 re dilectæ claudenda scena. Sed, ô in-
 firme! noli flere, noli mœrere, finis tristici
 tragœdiæ, comœdiæ lætissimæ est exor-
 dium. Moriendum est, & deserenda cur-
 sta vitæ hujus amabilia: sed noli geme-
 re, noli dolere, in æternitate beata, millies
 meliora recipies. Deseris Patrem terre-
 num, & obtines cælestem, Patrem futuri
 sæculi. Deseris Matrem, & accipis bea-
 tissimam Virginem, Matrem viventium.

O 3.

Pau-

Paucos deseris fratres, & innumeros recipis Sanctos, plus quam fraterno amore te prosequentes. Deseris Sorores, & adis Virginum beatarum Choros amabiles. Deseris domum, & possides caelum; deseris hortum & acquisis paradisum; deseris tempus, & ingrederis aeternitatem. O felix fors! O exoptata commutatio! *Transivimus per ignem & aquam & eduxisti nos in refrigerium.* Psal. 65.

II. Haec spes reposita sit in sinu tuo, dum mors ad ostium tuum pulsat. *Spes mercedis, solatium laboris:* confer laborem tuum transactum; & instantem mercedem ac denarium: omnis labor, dolor, mæror tuus brevis est, & licet ad septuagesimum aut octogesium extrahatur annum, intuitu tamen aeternitatis non est nisi momentaneus; neque enim est longior ipsa vitâ, quæ est vapor ad modicum parens, & morte finitur, ad quam omni velocitate volat. At caelestis beatitudo, merces nostra aeterna est: initium habet, finem non habet: quamdiu Deus erit Deus, qui semper est eritque Deus, aliàs non esset Deus; tamdiu Beatus

erit beatus, quia Deo est beatus, aliàs non
esset beatus. O quanta seges lætitiæ! O
quanta merces æternitatis beatæ!

III. Mundi & mundanorum Regum,
Principum, Dynastarum merces est tem-
poralis; Dei Regis æterni, merces est pe-
rennis: nunquam enim deficit, nun-
quam minuitur, & quantumcunque di-
vidatur, semper manet integra. O præ-
clara merces! quæ recipitur celeriter, sol-
vitur liberaliter, promeretur faciliter,
possidetur perenniter. Atque ita ob bre-
vem dolorem ac laborem, ob momen-
taneam tribulationem, in æternitate vi-
gebimus, in veritate fulgebimus, in bo-
nitate gaudebimus: atque ut habebi-
mus permanendi æternitatem; sic quo-
que cognoscendi facilitatem, & quies-
cendi felicitatem possidebimus.

Parænesis.

O Anima Christiana! sustine cum
patientia; & obtinebis promissa
præmia! Dum adhuc sana es, ne torpeas
ignaviâ; *Ne verearis usque ad mortem
iustificari, quoniam merces Dei in æternum*

318 *Domus aternitatis. Consideratio*
manet. Eccli. c. 18. 22. Vereris, ob respe-
ctum humanum, & verecundaris crebro
preces fundere, publicè in templo pec-
cata expiare, synaxin sacram adire, & vi-
deri salutis tuæ curam nonnullam gere-
re. Ah stulta! Ne verearis usque ad mor-
tem justificari. Verearis tunc, quando
merces exigua speratur; at ubi merces
expectatur aeterna & magna nimis, quid
vereris? O anima! prælegetur tibi al-
quando, paulò ante mortem: Proficis-
cere anima Christiana de hoc mundo. Quid
tunc fecisse te voles? fac id nunc, & lata
proficisceris ad aternitatem, quia profi-
cisceris excitata fide, roborata spe, mun-
ta charitate, dotata dono perseverantiae,
ac plena solatio, jam jam appropinquan-
tis vitæ aeternæ. Occurrent tunc tibi San-
cti Angeli; obviam procedent sancti
Patroni; excipiet Christus Dominus,
cum beatissima Matre. Quid igitur trepi-
dabis? Omnino nihil. Morere ergoli-
bens; ut vivas in aternitate, gaudens pa-
tere, ut aternùm gaudeas; relinque om-
nia ut omnia centuplicata recipias. Cui
suspice, momento aeternæ vitæ, atque

regnantem intueri; tibi enim vita non eripitur; sed in melius permutatur. Ita Mater S. Symphoriani Martyris.

CONSIDERATIO XXIX

Medium XVI. Æternæ Salutis.

Cultus B. Mariæ V. Patronæ æternitatis.

Qui me invenerit, inveniet vitam, & habuerit salutem à Domino. Proverb. c. 8.

24. Decembris.

Constans Doctorum sacrorum sensus est, cultum singularem ac venerationem Deiparæ Virginis, signum esse prædestinationis, atque efficax medium æternæ salutis. Ita cum aliis scribit S. Joannes Damascenus in fest. Annunt. B. V. *Devotum tibi esse ô Maria! est quedam arrha salutis, quam Deus iis dat, quos vult salvos fieri.* Ipsa enim est Mater Christi, & Christianorum, Mater viventium, cujus typus fuit Eva mater omnium in hac vita miserè viventium & morientium. Melior autem Mater Maria, quàm Eva: ipsa enim Mater est omnium & spiritali & eternâ in celo, vi-

O S

ta vi-